

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 200. Quotupliciter hoc nomen in Jure usurpetur, & quid importet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

TITULUS XIV.

De Precariis.

Quest. 200. Quotupliciter hoc nomen in Jure usurpetur, & quid importet?

R Esp. ad primum: Dupliciter primò pro re precariò concessa, non secus, ac commodatum, depositum, mutuuum pro re accommodata, deposita mutuo data, oppignorata &c. Secundo pro ipso actu, quo res illa conceditur. Utroque modo acceptum exprimitur in jure tripliciter; videlicet in genere neutro *precarium*, in genere feminino, vel in singulari *precaria*, vel in plurali *precariae*. Sumpta in feminino, ut Gloss. in c. ult. h. t. Abb. in c. 1. eod. num. 3. Barbof. ad princ. h. t. num. 3. & AA. communiter. contra Holt. in sum. h. t. in princ. non differunt inter se, differunt tamen à precario sumpto in neutro genere, ut patebit ex sequentibus. Sumi quoque precarium, sed valde improprie ait Muller. loc. post citand. lit. a. pro omni contractu, dum nimirum aliquid ad preces alterius conceditur, ut in mutuo, commodato, locato aliisque preces plerumque adhiberi solent.

2. Resp. ad secundum: Precarium sumptum proprie pro speciali & distincto ab aliis contractibus, contractu, primò quidem pro materia substrata huic contractui, seu pro re ipsa precario concessa, bene definitur: quod precibus petenti ad utendum conceditur tamdiu, quamdiu is, qui concessit, patitur, id est, non revocat. c. 3. h. t. l. 1. ff. h. t. Dicitur primò: quod, seu res, comprehendendo nimirum res omnes, quæ in patrimonio nostro esse possunt. Muller. ad *Servv.* in ff. h. t. ib. 156. lit. C. Adeoque tam res immobiles quam mobiles. Pih. h. t. num. 10. Tam corporales quam incorporales. Lauterb. ad ff. h. t. §. 10. Et sic precariò concedi possunt jura, v. g. jus venandi, & servitutes, v. g. iter & actus per fundum alterius. l. 2. §. fin. l. 4. ff. h. t. Pih. Muller. loc. cit. quamvis Muller. loc. cit. dicat excipi solere servitutem oneris ferendi, tigni immittendi altiùs tollendi & similes. Quin & regnum concedi posse precariò ait Muller. teste Hug. Grot. de jur. bell. & pac. l. 1. c. 3. §. 11. item feudum. Muller. citans Carpzov. &c. Item res propria rogantis respectu possessionis. Pih. Muller. LL. cit. Lauterbach. ad ff. h. t. §. 8. juxta *L. si debitor.* ff. h. t. nimirum dum debitor rogat à creditore pignus ei datum, cujus ipse dominium retinet, precariò possidere; cum aliis nemo rem suam precariò habere seu possidere queat. *L. in rebus.* §. *item si rem.* ff. h. t. Sic etiam, licet dominus rem suam, quam possidet, cujusque dominium plenum habet, precariò accipere nequeat; ubi tamen plenum ejus dominium non habet, sed tertius quis eam possidet, vel jus quoddam in eo habet, respectu illius potest dominus rem precariò rogare & accipere. Lauterbach. cit. §. 8. Ac ita precariò concedi possunt res omnes, quæ sunt in commercio, & in quibus concedens jus aliquod habet. Lauterbach. §. 10. Quod autem excludat res sacras & religiosas, quia extra commercium sunt, non video, quomodo subsistat; eum nihil obstat videatur, quò minus calices consecrati, oratoria, cæmeteria, similiaque loca reli-

giosa precariò concedi possint, et si proprie non sint in commercio.

3. Dicitur secundò: *precibus petenti*: preces enim intervenire necesse est, & ubi hæ non interveniunt, nullum est precarium. Unde si quis non rogatus alicui quid dederit, non precarium, sed donatio præsumitur, saltem, ubi res tradita non est magnæ quantitatis aut momenti, & tradens dives, recipiens verò pauper; secus, si res sit magni momenti & pretii; tunc enim potius pro precario quam donatione præsumendum. Muller. loc. cit. lit. v.

4. Dicitur tertio: ad utendum: per quod excluditur abusus rei precariò concessa. Muller. lit. d. Multoque magis excluditur usus talis, per quem ea absumitur; cum ea in individuo sit restituenda, adeoque adhuc post usum debeat esse salva. Arg. l. 1. §. 3. ff. h. t. junctâ l. 3. §. fin. ff. commodat. Unde etiam res fragiles & consumptibiles esse non possunt objectum precarii. Lauterbach. cit. §. 10. Porro usus hic in precario non est specificus, sed regulariter datur ad usum indeterminatum. Pih. h. t. num. 6. Reiffentuel. num. 6. Sive ad omnes usus, intellige; quæ ab usum non continent, qualiter res precariò concessa non censetur ad usum inhonestos. Nihil tamen vetat, quò minus quandoque res ad certum usum petatur & concedatur precariò, citra tamen, quòd ita peti & concedi exigat natura precarii, adeoque id sit veluti per accidens precario, & præter modum ordinatum illud concedendi, unde etiam dixi: *regulariter*. Item regulariter indeterminatus est hic usus quò ad tempus, seu nullo tempore circumscriptus, sed quamdiu concedens permiserit. c. ult. h. t. Gloss. ibid. v. per conventionem. & Abb. num. 11. & 12. Et quamvis concedi etiam possit ad certum tempus. *L. cum precario.* l. in rebus. §. fin. ff. h. t. potest nihilominus tempore hoc finito petens pergere precariò possidere, nisi à concedente revocetur; eò quòd tunc precarium rursus concessum ac renovatum censetur. cit. *L. in rebus.* §. 4. junctâ gl. v. rursus. Reiffentuel. h. t. num. 7. Wiefner. num. 4. citans Brunnem. in *L. si certo.* ff. h. t. n. 1. item Lauterbach. loc. cit. §. 11. citans Perez. in Cod. h. t. num. 2. & Molinam. Potest quoque concedens tempore illo nondum elapso illud revocare (in quo differt precarium à commodato, ut dicitur paulò post) semper enim intelligitur: quamdiu voluerit intra illud tempus relinquere. Pih. h. t. num. 6. citans *L. cum precario.* ff. h. t. v. per conventionem. Cum ea sit natura & essentia precarii, semper posse revocari. Adeoque jam tale pactum intra illud tempus expressum non revocandi, utpote contra substantiam precarii irritum est ipso jure, & pro non adjecto habetur. l. 12. ff. h. t. Muller. loc. cit. lit. d. citans Brunnem. ad l. 11. ff. h. t. num. 1. Gail. l. 2. obs. 4. num. 13. &c. Lauterb. cit. §. 11. citans C. de Lugo de 7. & 7. d. 2. n. 16. non vitiatò interim, sed subsistente & vim suam retinente substantia precarii, ut iidem; cum precarium sit ipsum principale, & pactum illud sit accessorium; æquius autem sit, ut sustineatur principale, vitiatò accessorio, juxta cit. l. 12. Lauterb. l. c. dicens

dicens idem etiam observari in aliis negotiis, quibus pacta eorum natura contraria adjecta sunt. V. g. Si pignori pactum adjectum de non distrahendo illud. l. 14. ff. de pignor. act. nisi tamen contractus, cui pactum adjectum, ita explicari possit, ut transeat in alium contractum. V. g. si precario adijceretur pactum, de non revocando intra tempus præfixum, in dubio explicari potest, ut valeat pactum, eò quòd concedens voluerit commodare, et si usus fuerit nomine precarii. Pirh. h. t. n. 7. cum Abb. in c. ult. h. t. n. 4. Arg. L. ubi ita. ff. de donat. caus. mort. Requiritur denique, ut usus hic sit gratuitus; cum precarium sit actus mera liberalitatis & beneficii. l. 1. 2. 8. & 14. ff. h. t. Pirh. h. t. n. 5. Wiestn. n. 1. Lauterb. §. 11. Qui tamen addit, quòd, si præter naturam rei scilicet precarii, contingat ex accidente, ut lucellum aliquod seu remuneratio, non quidem ab initio aut tempore rogati precarii, sed finito demum rei usu perfectoque negotio interveniret, naturam negotii aut precarii non destrueret.

5. Dicitur denique: *conceditur tamdiu, quamdiu is, qui concedit, patitur*: per quæ intelligitur, quòd precarium semper revocari possit pro arbitrio concedentis etiam sine causa, ut dictum; cum pendeat purè ex libera ejus voluntate. l. 1. ff. C. c. ult. h. t. Modò tamen non sine urgente necessitate aut rationabili causa confestim & mox à concessione revocetur, & res concessa repetatur, ne aliàs, dum vel sic, cui res concessa, carere cogitur omni usu & commoditate illius, censeatur concessa frustratorie & elusorie (unde & is exceptionem doli opponere potest) & nullatenus speciem beneficii habere, utpote de cuius ratione est, beneficiarium adjuvari, non decipi aut lædi. Arg. L. in commodato. ff. de commod. Covar. var. resol. 3. c. 15. n. 2. Muller. l. c. lit. 8. & AA. communiter. Quanto autem tempore relinquendum, Judicis arbitrio committitur, qui etiam, ubi urgens necessitas sic exigit, restitutionem rei statim faciendam decernere potest. Pirh. n. 5. Wiestn. n. 3. citatis. Abb. in c. fin. h. t. num. 13. Covar. l. c. num. 6. Molin. de just. tr. 2. d. 298. num. 2. ait tamen Lauterb. cit. §. 11. defendi à Brunnem, in l. 12. ff. h. t. n. 5. & Strick. moribus, id est, consuetudine sustineri pactum, ne res precario concessa intra annum revocetur.

6. Resp. tertio: quòd atinet ad definitionem precarii, quatenus ipsum actum concessionis importat, in statuendo genere illius non conveniunt. AA. Dum illi, qui defendunt, precarium esse contractum: ut Pirh. h. t. num. 5. ubi, quòd sit contractus gratuitus, & numeretur inter contractus, qui re perficiuntur. Reiffenstuel. h. t. num. 5. Barbof. ad h. t. in princ. num. 4. Duaren. Tholosan. Wesssenbec. apud Lauterbach. §. 3. docentes esse verum & propriè dictum contractum. Donell. ad L. fin. C. h. t. num. 4. referens precarium ad contractus innominatos. Cujac. 4. obs. 7. ad quasi contractus &c. Idque ea ratione, quòd ad precarium requiritur mutus consensus tam concedentis quam recipientis. Item quia precarium refertur inter contractus l. 23. ff. de Reg. Jur. item quòd per l. 2. §. 2. & l. 17. §. fin. ff. h. t. ex precario oriatur conditio incerti, seu actio præscriptis verbis; ex quocunque autem negotio oritur talis actio, illud verè & propriè sit contractus. Et hi definiunt precarium strictè tale, quòd sit contractus, per quem aliquid utendum conceditur, quamdiu concedens patitur, ut Barbof. loc. cit. Qui verò negant pre-

carium esse contractum, ut Muller. ad Struy. in ff. h. t. ib. 186. lit. 3. ubi: precarium propriè loquendo neque contractum, neque quasi, neque innominatum censemus. Lauterb. h. t. §. 4. Ea ratione, quòd actionem civilem non pariat, etsi, sicut conventiones ex liberalitate & omnia pacta legitime deliberatè inita obligationem & actionem de jure gentium producat; adeoque sit quædam species donationis & ad eam causamque beneficii referatur; & dum dicitur parere actionem præscriptis verbis, hæc non oriatur ex precario per modum causæ efficientis, sed solum occasione illius, quæque solum competat ex æquitate, dum nulla alia locum habet, adeoque ea non sit actio ordinaria contractuum innominatorum, sed extraordinaria & subsidiaria merè, ac proinde ex eo rationem veri contractus habere non possit; cum illa solum conventio, quæ per se & ex natura sua producit actionem, sit propriè contractus; sed ad summum vocabulum *contractus* acceptum latè pro conventionem licita, quæ jure gentium obligationem producat, competat precario, uti hæc deducuntur à Muller. & Lauterbach. LL. cit. hi inquam AA. ad definiendum hoc precarium genus aliud assumere necesse habent, dicendo v. g. cum Lauterbach. §. 3. quòd sit actus liberalitatis, quo precibus petenti res utenda gratis conceditur. Qui rectius loco generis adhiberi actum liberalitatis, quam nomen conventionis, ex eo censet, quòd precarium in sola conventionem constitui nequeat, cum insuper, non secus quam contractus reales, pro sua constitutione & perfectione requirat traditionem rei, nimirum veram vel fictam, quæ sit, ut dicitur per brevem manum, v. g. dum res tradenda jam ex alia causa penes rogantem existit.

Quest. 201. In quo differat precarium à donatione & commodato?

1. **R** Esp. ad primum: Quamquam multum affine sit donationi, cujus etiam species quædam dicitur ex eo, quòd sicut donatio mercimonii causam & negociandi formam non habet; cum non fiat, ut donatori aliquid acquiratur sed ut liberalitas exerceatur. l. 1. & 29. ff. de donat. Muller. l. c. lit. n. differt tamen ab ea in sequentibus. Primo, quòd donatio fieri possit citra rogationem, precarium verò essentialiter requirat interpositionem precum secundum dicta. Secundo, quòd donatio ita fiat, ut, qui donat, det, ne recipiat; precarium autem ita concedatur, ut concedens tunc recepturus sit, quando sibi libuerit precarium solvere seu revocare. l. 1. §. 1. & 2. h. t. Siquidem donatio semel traditione perfecta citra ingratitude revocari, & donatum repeti nequit. c. ult. de donat. L. ult. C. de revoc. donat. cum per eam transferatur dominium per precarium non transferatur dominium, sed purus usus rei semper revocabilis.

2. Resp. ad secundum: Etsi in pluribus quoque conveniat cum commodatione, dum sicut hæc, ita & hoc sit gratuitum, & neutro transferatur dominium; differt tamen à commodato primò ac præcipuè, quòd ad essentiam seu substantiam hujus duo copulativè requirantur, nempe concedi illud ad certum & specialem usum, & ad tempus præfinitum, vel expressè, ut dum dies apponitur; vel tacitè ut dum ex ipsa concessione colligitur. V. g. dum commodatò datur liber ad describendum illum, intelligitur tempus tantum, quantum ad

com-